

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง

สถานที่จำหน่ายอาหาร และสถานที่สะสมอาหาร

องค์การบริหารส่วนตำบลนอกเมือง
อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์
ประจำปี พ.ศ. 2547

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง

สถานที่จำหน่ายอาหาร และสถานที่สะสมอาหาร

องค์การบริหารส่วนตำบลนอกเมือง
อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์
ประจำปี พ.ศ. 2547

ข้อบัญญัติ อบค. ที่นอก. เมืองสุรินทร์
อนุมัติ เมื่อ... 18 ธ.ค. 2547... จนท.....

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนอกเมือง
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหาร และ สถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. 254

หลักการ

เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลนอกเมืองมีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ว่าด้วยสถานที่
จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

เหตุผล

ด้วย พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 40 มาตรา 48 มาตรา 50 มาตรา 54
มาตรา 55 และมาตรา 58 มาตรา 63 และมาตรา 65 และกฎกระทรวง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2536 โดยคำแนะนำของ
เจ้าพนักงานสาธารณสุข ประกอบกับมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
พ.ศ. 2537 และ มาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ.
2542 ได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจำหน่าย อาหาร และการสะสม
อาหาร ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลนอกเมืองจึงจำเป็นต้องตรา
ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

ข้อบัญญัติ
 อนุมัติ เมื่อวันที่ ๒๘ มิ.ค. ๒๕๔๗
 ๒๕๔๗

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมแนบท้าย
 ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนอกเมือง
 เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร
 พ.ศ. ๒๕๔๗

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)
อัตราค่าธรรมเนียมในการออกหนังสือรับรองการแจ้งการจัดตั้ง สถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ ใดซึ่งมีพื้นที่ไม่เกิน สองร้อย ตารางเมตร และมีใช้เป็นการขายของ ในตลาด		
1.	- พื้นที่ประกอบการไม่เกิน 10 ตารางเมตร	-
2.	- พื้นที่ประกอบการเกิน 10 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 50 ตารางเมตร	50
3.	- พื้นที่ประกอบการเกิน 50 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 100 ตารางเมตร	100
4.	- พื้นที่ประกอบการเกิน 100 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 200 ตารางเมตร	150
อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต จัดตั้งสถานที่จำหน่าย อาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่ เกิน สองร้อย ตารางเมตร และมีใช้เป็นการขายของในตลาด		
1.	- พื้นที่ประกอบการเกิน 200 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 500 ตารางเมตร	1,000
2.	- พื้นที่ประกอบการเกิน 500 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 800 ตารางเมตร	1,500
3.	- พื้นที่ประกอบการเกิน 800 ตารางเมตร ขึ้นไป	2,000

๕๖
 ๒๕๔๗-๑๐-๔

"สถานที่จำหน่ายอาหาร" หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้หรือทางสาธารณะที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหาร หรือ ประงอาหารจนสำเร็จและจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับบริโภค ณ ที่นั้นหรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

"สถานที่สะสมอาหาร" หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้หรือทางสาธารณะที่จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสดหรือของแห้ง หรือ อาหารในรูปลักษณะอื่นใดซึ่งผู้ซื้อต้องนำไปทำ ประกอบ หรือปรุง เพื่อบริโภคในภายหลัง

"อาคาร" หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

ข้อ 4 ผู้ใดจะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใด ซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร และมีใช้การขายของในตลาด ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากสถานที่ดังกล่าวนี้มีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้งก่อนการจัดตั้ง

ข้อ 5 ความในข้อ 4. ไม่ใช่บังคับแก่การประกอบการ ดังนี้

- (1) การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (2) การขายของในตลาด
- (3) การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ 6 ผู้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร ต้องจัดสถานที่ให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะและเงื่อนไขตามลักษณะของกิจการ ดังต่อไปนี้

ก. สถานที่สะสมอาหาร

(1) ไม่ตั้งอยู่ในบริเวณที่น่าจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(2) พื้นทำด้วยวัสดุถาวร ทำความสะอาดง่าย

(3) จัดให้มีระบบการระบายน้ำอย่างเพียงพอและถูกต้อง ด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

(4) จัดให้มีแสงสว่างและทางระบายอากาศเพียงพอและถูกต้อง ด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

(5) จัดให้มีลิ้วมจำนวนเพียงพอและถูกต้อง ด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

(6) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะและเพียงพอ

(7) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขพนักงานเจ้าหน้าที่ และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบัญญัติและคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลนอกเมือง

ข. สถานที่จำหน่ายอาหาร

(1) จัดสถานที่ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ก (1) - (6)

✓ (2) จัดให้มีโต๊ะ เก้าอี้ หรือที่นั่งอย่างอื่นซึ่งมีสภาพแข็งแรง สะอาด และเป็นระเบียบเรียบร้อย อยู่เสมอ

✓ (3) ผ้ามุ้งและบริเวณที่ปรุงอาหารต้องมีพื้นผิวที่ทำความสะอาดง่าย

✓ (4) จัดให้มีภาชนะและอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ ที่ใช้ในการทำ ประกอบ ปรุง เก็บ และการบริโภคอาหารไว้ให้เพียงพอ ปลอดภัย และถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามเกณฑ์มาตรฐานที่องค์การบริหารส่วนตำบลนอกเมืองกำหนด

(5) จัดให้มีบริเวณและที่สำหรับทำความสะอาดภาชนะ ตลอดจนอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ให้เพียงพอและถูกต้องด้วยสุขลักษณะเพื่อใช้ในการนั้นโดยเฉพาะ

(6) จัดให้มีที่สำหรับล้างมือพร้อมอุปกรณ์จำนวนเพียงพอ

✓ (7) จัดให้มีการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ รวมทั้งป้องกันไม่ให้เกิดเหตุรำคาญเนื่องจากการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรุง และเก็บอาหาร

(8) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(9) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขพนักงานเจ้าหน้าที่ และคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบัญญัติ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลนอกเมือง

ข้อ 7 ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ต้องดูแลรักษาสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(1) รักษาสถานที่ให้สะอาดอยู่เสมอ รวมทั้งจัดให้มีการป้องกันและกำจัดสัตว์นำโรค

(2) ต้องมีการดูแลรักษาความสะอาดที่รองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ไม่ให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงและสัตว์นำโรคได้ และต้องมีการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

(3) รักษาส่วนให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะอยู่เสมอ

(4) จัดสิ่งของเครื่องใช้และอุปกรณ์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย และรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

ข้อ 10 ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งต้องไม่เป็น โรคติดต่อ และไม่จ้าง หรือใช้บุคคลที่ป่วย หรือมีเหตุควรเชื่อว่าเป็นโรคติดต่อ จำหน่าย ทำ ประกอบ ปรุง เก็บอาหาร

ข้อ 11 ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ซึ่งมีพื้นที่เกิน สองร้อยตารางเมตร ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ ส.อ. 1 พร้อมหลักฐานต่าง ๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลนอกเมืองกำหนด

ในกรณีสถานที่ตามวรรคหนึ่งมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้งตามแบบ ส.อ. 2 พร้อมหลักฐานต่าง ๆ เช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ก่อนจัดตั้ง เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้งให้ออกใบรับแจ้งการจัดตั้งสถานที่แก่ผู้แจ้งตามแบบ ส.อ. 3 เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการประกอบกิจการตามที่แจ้งเป็นการชั่วคราว ในระหว่างที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นยังมีได้ออก หนังสือรับรองการแจ้งให้ตามที่ขอ

ข้อ 12. เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ อนุญาตหรือการแจ้งแล้ว ปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ให้ออกใบอนุญาต ตามแบบ ส.อ. 4 หรือ แบบ ส.อ. 5 หรือออกหนังสือรับรองการแจ้งตามแบบ ส.อ. 6 หรือแบบ ส.อ. 7 แล้วแต่ กรณี

ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้ง ต้องมารับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง พร้อมกับชำระ ค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้ ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้แจ้งแทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งแล้วแต่กรณี ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้มารับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งและชำระค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาต หรือผู้แจ้ง จะได้ออกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อน ถึงกำหนดการที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว จักถือว่า สละสิทธิ์

ข้อ 13. เมื่อผู้ได้รับอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งผู้ใด ประสงค์จะขอต่ออายุ ใบอนุญาตหรือขอต่ออายุหนังสือรับรองการแจ้ง ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ ส.อ. 5 ก่อน ใบอนุญาตหรือหนังสือการแจ้งสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียม แล้วให้ประกอบกิจการต่อไป จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่น จะไม่สั่งต่ออายุใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียม ก่อนใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งสิ้นอายุ จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวน ค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

ที่ มอ. เชียงใหม่
ขอใบอนุญาต
อนุมัติ เมื่อ 1 ส.ค. 2547

ข้อ 14. ผู้รับหนังสือรับรองการแจ้งต้องเสียค่าธรรมเนียมเป็นประจำทุกปี ตลอดระยะเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น โดยยื่นคำขอชำระค่าธรรมเนียมประจำปี ตามแบบ สอ.6 ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมหลักฐานต่าง ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลนอกเมืองกำหนด

และให้ชำระค่าธรรมเนียมก่อนครบรอบในแต่ละปี หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดจะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละสิบของค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้แจ้งจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้น ก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ข้อ 15. ใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตหรือวันที่ออกหนังสือรับรองการแจ้ง และให้ใช้ได้เพียงในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนอกเมืองเท่านั้น

ข้อ 16. เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตหรือได้รับหนังสือรับรองการแจ้งไม่ประสงค์ประกอบการต่อไปให้ยื่นคำร้องบอกเลิกการดำเนินกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ ส.อ. 7

ข้อ 17 หากผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง ให้ยื่นคำร้องขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ ส.อ. 7

ข้อ 18. หากปรากฏว่าใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับอนุญาตหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งแล้วแต่กรณี จะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ ส.อ. 7 เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งใหม่ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

(1) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีการสูญหายหรือถูกทำลาย

(2) ใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ 19 การออกใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งใหม่ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) การออกใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งให้ใช้แบบ ส.อ. 3 หรือ แบบ ส.อ. 4 หรือแบบ ส.อ. 5 หรือแบบ ส.อ.6 แล้วแต่กรณี โดยประทับตราสีแดงคำว่า "ใบแทน" กำกับไว้ด้วย และให้มีวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(2) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาต ได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิม

(3) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งเดิมแล้วแต่กรณี และเล่มที่ เลขที่ ปี พ.ศ. ของใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนหนังสือรับรองการแจ้ง

ข้อ 20 ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ให้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือ สถานที่ละสมอาหาร ต้องแสดงใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ 21 ให้ใช้แบบพิมพ์ต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ดังต่อไปนี้

- (1) คำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานละสมอาหารให้ใช้แบบ ส.อ. 1
- (2) คำขอรับหนังสือ รับรอง การแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่ละสมอาหาร ให้ใช้แบบ ส.อ. 2
- (3) ใบรับแจ้งการจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่ละสมอาหารให้ใช้แบบ ส.อ. 3
- (4) ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารให้ใช้แบบ ส.อ. 4
- (5) ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่ละสมอาหารให้ใช้แบบ ส.อ. 5
- (6) หนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารให้ใช้แบบ ส.อ.6
- (7) หนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่ละสมอาหารให้ใช้แบบ ส.อ. 7
- (8) คำขอต่ออายุใบอนุญาตหรือขอต่ออายุหนังสือรับรองการแจ้งเพื่อจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานละสมอาหารให้ใช้แบบ ส.อ.8
- (9) คำร้องขออนุญาตการต่าง ๆ ให้ใช้แบบ ส.อ. 9

ข้อ 22 ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ได้รับ หนังสือหรือรับรองการแจ้งให้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือจัดตั้งสถานที่ละสมอาหารรายใด ไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบังคับนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้คราวหนึ่งไม่เกินสิบห้าวัน

กรณีถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ข้อ 23 ในกรณีผู้ดำเนินกิจการจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่ละสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใด ซึ่งมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีใช่เป็นการขายของในตลาด โดยมีได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ 4 และเคยได้รับโทษตามข้อบัญญัติตำบลนี้ เพราะเหตุที่ฝ่าฝืนดำเนินกิจการโดยมิได้แจ้งขอหนังสือรับรองการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นมาแล้วครั้งหนึ่ง หากฝ่าฝืนดำเนินกิจการโดยมิได้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อไป ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินกิจการดังกล่าวหยุดดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้ดำเนินการแจ้งขอหนังสือรับรองการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ 4. ถ้ายังฝ่าฝืนอีก ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งห้ามดำเนินกิจการนั้นไว้ตามที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสองปี

ข้อ 24. ให้องค์การบริหารส่วนตำบลนอกเมืองมีอำนาจผ่อนผันให้ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ขอหนังสือรับรองการแจ้ง งดเว้นการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน ข้อ 7 และ ข้อ 8 เพียงเท่าที่เห็นสมควรหรือ

จนกว่าจะได้ดำเนินการแจ้งขอหนังสือรับรองการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ 4 ถ้ายังฝ่าฝืนอีกให้
เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งห้ามดำเนินกิจการนั้น ไว้ตามที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสองปี

ข้อ 24. ให้องค์การบริหารส่วนตำบลนอกเมืองมีอำนาจผ่อนผันให้ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ขอ
หนังสือรับรองการแจ้ง งดเว้นการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน ข้อ 7. และข้อ 8. เพียงเท่าที่เห็นสมควร
หรือจะเปลี่ยนแปลงอย่างไรเพื่อให้เหมาะสมแก่กิจการซึ่งให้ควบคุมนั้น ทั้งนี้การผ่อนผันนั้นต้องไม่เป็นเหตุ
กระทบกระเทือนถึงสุขภาพอนามัยของประชาชน

ข้อ 25. ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ในข้อ 4. มีความผิดตามมาตรา
72 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

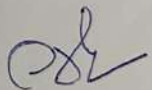
ข้อ 26. ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ในข้อ 6. ข้อ 7. หรือข้อ 9. มี
ความผิดตามมาตรา 73 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

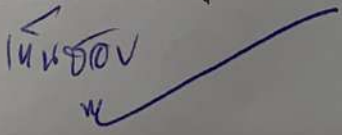
ข้อ 27. ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ในข้อ 18 หรือ ข้อ 20. มีความผิด
ตามมาตรา 83 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 28. ผู้รับใบอนุญาตผู้ใด ดำเนินกิจการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามข้อ 22
วรรคหนึ่ง มีความผิดตามมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 29. ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนอกเมือง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตาม
ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบัญญัติ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้
เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

ประกาศ ณ วันที่ 14 เดือน มกราคม พ.ศ. 2547

(ลงชื่อ)
(นายวิชาญ ธรรมสุรักษ์)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลนอกเมือง

ความเห็นของนายอำเภอเมืองสุรินทร์

(ลงชื่อ)
(นายพิสุทธ์ โมสิต)
นายอำเภอเมืองสุรินทร์